

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2019 - 6553

Folketingets social- og indenrigsudvalg har d. 27. september 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 101 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Doknr.
146010

Spørgsmål nr. 101:

Dato
25-10-2019

Vil ministeren kommentere henvendelsen og materiale fra Tommy Jensen og Estrid Hybel om handicappedes forhold på bosteder, jf. SOU alm. del - bilag 57 og SOU alm. del - bilag 71 (fortroligt bilag)?

Svar:

Det berører mig dybt at læse om borgere og pårørende, som oplever, at de ikke får tilstrækkeligt med hjælp og støtte i deres hverdag, og som derfor føler, at de ikke har et værdigt liv. Den hjælp, som vi som samfund yder til det enkelte menneske, skal tage afsæt i den enkeltes behov og ønsker, og hjælpen skal medvirke til at øge livskvaliteten og bidrage til inklusion i fællesskabet. I den forbindelse finder jeg det uværdigt, hvis hjælpen sænkes til så lavt et niveau, at det slet ikke på nogen måde er muligt at imødekomme en borgers ønsker om at deltage i aktiviteter, udflugter m.v. uden for et botilbud.

Mennesker med handicap skal naturligvis have den nødvendige hjælp af tilstrækkeligt høj kvalitet og ordentlige og trygge rammer i deres hverdag. Det gælder, uanset om man bor i et botilbud eller i egen bolig. Her er stramme budgetter efter min opfattelse én af de største udfordringer. Derfor er jeg også glad for, at vi med kommuneøkonomiaftalen for 2020 har sikret velfærden et markant løft på 2,2 mia. kr. til næste år.

Det betyder dog ikke, at alle problemer i relation til kvalitet og specialisering hermed er løst. Det er min opfattelse, at der er behov for en drøftelse af kvaliteten på det specialiserede socialområde. I samarbejde med aktører og institutioner vil jeg derfor sætte mig i spidsen for et arbejde med at skabe et nationalt overblik over det specialiserede socialområde, så den nødvendige kvalitet og specialisering i tilbuddene kan sikres.

Generelt kan jeg omkring omfanget af den hjælp og støtte, som ydes i det enkelte tilbud, oplyse, at en kommune inden for lovgivningens rammer kan fastsætte vejledende kvalitetsstandarder for, hvilken hjælp og støtte borgerne i udgangspunktet kan forvente at modtage. Samtidig er det dog også kommunens ansvar at sikre, at den enkelte borger får den hjælp og støtte, der ud fra en konkret og individuel vurdering modsvarer hjælpebehovet.

I de tilfælde, hvor den hjælp, der er fastsat i kvalitetsstandarderne, ikke er tilstrækkelig til at dække en borgers hjælpebehov, skal kommunen derfor fravige kvalitetsstandarden og tildele den nødvendige hjælp.

Specifikt omkring ledsagelse, som er problematiseret i materialet, kan jeg oplyse, at en borger som en del af den socialpædagogiske støtte efter servicelovens § 85 har ret til ledsagelse til aktiviteter uden for botilbuddet, udflugter m.v., hvis dette er en del af den hjælp, som kommunen har bevilget efter denne bestemmelse. Endvidere er det muligt for en borger at tilkøbe socialpædagogisk ledsagelse efter lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse under ferie, såfremt det botilbud, som borgeren bor i, udbyder tilkøb efter denne lov.

I forlængelse heraf kan jeg oplyse, at det følger af artikel 19 og 20 i FN's Handicapkonvention, at borgere med handicap har ret til et selvstændigt liv og til at være inkluderet i samfundet, og at deltagerstaterne skal træffe effektive foranstaltninger til at sikre personlig mobilitet med størst mulig uafhængighed. Det er min vurdering, at servicelovens regler lever op til dette, og kommunerne skal i deres afgørelser og den praktiske tilrettelæggelse af hjælpen til den enkelte borger iagttage lovgivningens krav.

I forhold til det nævnte om låste terrassedøre, kan jeg oplyse, at kommunalbestyrelsen med de nye magtanvendelsesregler, der træder i kraft den 1. januar 2020, får mulighed for at træffe afgørelse om, at plejepersonalet kan låse eller på anden vis sikre yderdøre eller vinduer til en beboers egen bolig på botilbud i en afgrænset periode, når der er risiko for, at beboeren vil forlade sin bolig og derved udsætte sig selv eller andre for fare.

Med venlig hilsen
Astrid Krag